

Sygn. akt I ACz 946/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA: Jan Gibiec	
Sędzia SA: Sławomir Jurkowicz	
Sędzia SA: Dariusz Kłodnicki (spr.)	

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **A. B.**

przeciwko: **(...) Spółce z o.o. w W.**

o ochronę praw autorskich

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 6 kwietnia 2012 r., sygn. akt I C 477/12

p o s t a n o w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił wniosek powódki o zabezpieczenie dowodów oraz zabezpieczenie roszczeń objętych żądaniem pozwu.

W wymaganym terminie powódka wniosła na nie zażalenie, w zakresie odnoszącym się do oddalenia jej wniosku o zabezpieczenia roszczeń niemajątkowych dochodzonych w niniejszym procesie, w ramach którego domagała się nakazania stronie pozwanej zaprzestania korzystania z utworów jej autorstwa oraz nakazania ich usunięcia z prowadzonego przez nią portalu(...)przez czas trwania procesu, zarzucając Sądowi Okręgowemu, że przy jego wydaniu dopuścił się naruszenia art. 80 ust. 1 pkt 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, art. 731 k.p.c. oraz art. 755 §1 pkt 1 k.p.c.

W oparciu o powyższe zarzuty wniosła o zmianę postanowienia w zaskarżonej części, poprzez uwzględnienie wniosku o zabezpieczenie jej roszczeń w/w zakresie, przy czym sprecyzowała jakich tekstów jej autorstwa, dotyczy to żądanie.

W odpowiedzi strona pozwana wniosła o oddalenie niniejszego zażalenia i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, że Sąd Okręgowy trafnie zwrócił uwagę, że wniosek powódki w zakresie objętym zaskarżonym rozstrzygnięciem, nie precyzował jakich konkretnych tekstów jej autorstwa przedmiotowy nakaz miałby dotyczyć, a zatem już z tego względu nie zasługiwał on na uwzględnienie.

Sformułowane przez skarżącą żądanie zmiany tego rozstrzygnięcia, poprzez zabezpieczenie jej roszczeń niemajątkowych objętych żądaniem pozwu, w odniesieniu do wskazanych w zażaleniu tekstów opublikowanych pod wskazanymi tam szczegółowo adresatami internetowymi (linkami), w związku z tym, że nie było ono przedmiotem oceny dokonywanej przez Sąd I Instancji, nie mogło być uwzględnione przez Sąd II instancji.

Niezależnie od tego, odnosząc się do zarzutu naruszenia zaskarżonym postanowienie w/w regulacji prawnych, należy wskazać, że wbrew twierdzeniom powódki art. 755 § 1 k.p.c. nie jest przepisem wyłączającym zastosowanie art. 731 k.p.c., w oparciu o zasadę *lex specialis derogat legi generali*. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z brzmieniem drugiego z tych przepisów, wyłączenie wynikające z niego ogólnej zasady, że zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, winno wynikać z odmiennych uregulowań ustawy. Przyjęcia za trafną argumentację pozwanej oznaczałoby, że w oparciu o art. 755 k.p.c., w przypadku zabezpieczenia roszczeń niepieniężnych art. 731 k.p.c., miałby w ogóle nie mieć zastosowania. W pierwszym rzędzie należy wskazać, że taka interpretacja oparta wyłącznie na dopuszczeniu przez ustawodawcę w ramach tego przepisu możliwości zabezpieczenia tej kategorii roszczeń przez sąd w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, sprzeczna jest z systematyką ustawy, gdyż art. 731 k.p.c. został umieszczony w ramach przepisów ogólnych postępowania zabezpieczającego, które odnoszą się zarówno do tytułu II tej części, jak również tytułu III. W przypadku, gdy przepis ten miałby dotyczyć wyłącznie zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, niewątpliwie zostałby usytuowany przez ustawodawcę w ramach regulacji odnoszących się wyłącznie do zabezpieczenia tej kategorii roszczeń. Po drugie nie tylko, że przepis art. 751 k.p.c. nie zawiera uregulowań szczególnych w odniesieniu do uregulowań wynikających z art. 731 k.p.c., ale również z jego treści nie wynika, aby wyrażone zostało w nim wola ustawodawcy wyłączenia wynikającego z tego przepisu generalnego zakazu dokonywania zabezpieczeń zmierzających do zaspokojenia roszczenia.

Faktem jest, że w przypadku roszczeń niepieniężnych o zaniechanie, ich skuteczne zabezpieczenie w toku procesu, wymaga takiego ukształtowania praw i obowiązków stron, które w praktyce prowadzą do osiągnięcia celu dla którego powództwo zostało wytoczone, jednakże sposób zabezpieczenia określony przez powódkę w omawianym przypadku, wykracza poza dopuszczalne granice wyznaczone w ramach dyspozycji art. 755 § 1 k.p.c. Jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy zarządzenie tymczasowe nie może wywoływać skutku, który powódka zamierzała osiągnąć w wyniku wytoczenia powództwa. Inaczej mówiąc, nie może żądać wydania zarządzenia tymczasowego, z mocy którego strona pozwana już obecnie byłaby zobowiązana do zaprzestania dalszej eksploatacji tekstów jej autorstwa (należy zauważyć, że w tym zakresie żądanie pozwu nie precyzuje, jakich konkretnych publikacji ono dotyczy), bowiem w ten sposób już obecnie, a nie dopiero w wyniku uwzględnienia powództwa w całości, osiągnęłaby wynik dla którego wystąpiła na drogę procesu cywilnego, w zakresie objętym punktem 3 pozwu.

Niezależnie od tego należy wskazać, że z okoliczności przedstawionych przez powódkę nie wynika, aby istotnie został przez nią uprawdopodobniony interes prawny w udzieleniu jej zabezpieczenia, który stanowi jedną z przesłanek uwzględnienia przedmiotowego wniosku wynikającą z art. 730¹ § 1 i § 2 k.p.c..

W szczególności brak jest podstaw do uznania, że ewentualne dalsze wykorzystywanie przez pozwaną utworów, które jak twierdzi są jej autorstwa, przez okres trwania procesu, miałoby wywołać negatywne dla niej konsekwencje, czy to w sferze jej praw niemajątkowych, czy też majątkowych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, postanowił jak na wstępie.

(...)

(...)

(...)

(...)

bp